

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010195
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010195.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01. júna 2016 prejednal sťažnosť prokurátora vo veci odsúdeného

J. U.,

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom F., K. štvrť č. XXXX/XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/19/2016 zo dňa 04. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 415 ods. 1 Tr.por. a § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. sa návrh odsúdeného J. U. o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp.zn. 4T/82/2014 zo dňa 10.07.2014 z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp.zn. 4T/82/2014 zo dňa 10.07.2014 bol J. U. odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 36 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol J. U. podľa § 415 ods. 1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a podľa § 68 ods.1 Tr.zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou prokurátora, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. V písomných dôvodoch sťažnosti prokurátor uviedol, že odsúdený plní len čiastočne program zaobchádzania, má nedostatočne kritický postoj k svojej trestnej činnosti a nedostatky v rámci edukácie. Je u neho vysoké riziko sociálneho zlyhania a nepriaznivo je hodnotená aj jeho resocializačná prognóza. Z registra trestov vyplýva, že je osobou 2krát súdne trestanou, je špeciálnym recidivistom a opakovane sa dopúšťa trestného činu krádeže. Zo zmyslu inštitútu podmienčného prepustenia vyplýva, že tento nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu, bez ohľadu na účel trestu. Ale len vtedy je odôvodnený, keď sú tu ďalšie okolnosti dávajúce nádej, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. U odsúdeného U. však nie je možné toto predpokladať. Preto neboli splnené podmienky na podmienčne prepustenie, navrhol preto, aby krajský súd uznesenie zrušil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Súd prvého stupňa síce správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť pred súdom sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré navrhuje svoje podmienkové prepustenie, ako aj k písomnému hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na verejnom zasadnutí zistené skutočnosti však prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil.

Nadriadený súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že z hľadiska dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody, bola splnená formálna podmienka pre podmienkové prepustenie, t.j. lehota na podanie návrhu.

Odvolačiemu súdu nie je zrejmé, prečo prvostupňový súd dospel k záveru, že je splnená aj materiálna podmienka, t.j. odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie na slobode riadny život a pre spoločnosť nie je vysoké nebezpečenstvo jeho recidívy. Súd svoj názor oprel len o skutočnosť, že napriek záveru ústavu, že ho neodporúča podmienkové prepustiť, je daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život, pretože v minulosti mu uložené tresty vykonal, a nebol ešte podmienkové prepúšťaný na slobodu. Prácu vykonával v ústave na nestráženom pracovisku mimo ústav a pracovné povinnosti si riadne plnil. Doma má vytvorené rodinné zázemie, vzťahy medzi ním a rodinou sú na dobrej úrovni a preto vyhovel jeho návrhu, a podmienkové ho prepustil na slobodu s postačujúcou skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Krajský súd však po preskúmaní veci dospel k záveru, že u odsúdeného nemožno očakávať, že po podmienkovom prepustení bude viesť riadny život, pretože u neho existuje vysoké riziko sociálneho zlyhania (nezamestnanosť, nedostatočný príjem, nedostatočné vzdelanie). Záver o takomto riziku vyplýva nielen z hodnotenia ústavu, ktorý ho neodporučil podmienkové prepustiť, ale aj z doterajšej súdnej trestnosti odsúdeného J. U., ktorý je vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti špeciálnym recidivistom. Od ďalšieho páchania trestnej činnosti ho neodradili ani doteraz vykonané tresty odňatia slobody. Jeden z trestov odňatia slobody už mu v minulosti bol podmienkové odložený, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil, a výkon trestu odňatia slobody mu bol nariadený. Naposledy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.06.2012, pričom skutkov, pre ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody sa začal dopúšťať už od 09.01.2013, a následne spáchal ďalšie skutky v dňoch 11.02.2013, 12.03.2013, 01.10.2013, 28.12.2013, 09.01.2014. Z uvedeného je zrejmé, že viesť riadny život sa mu podarilo len 6 mesiacov a následne zlyhal. Odsúdený teda ani v minulosti po výkone trestu odňatia slobody napriek rodine a maloletým deťom nehľadal prácu a stály legálny zdroj obživy, ale naopak zvolil si trestnú činnosť. Aj v hodnotení ústavu je uvedené, že bagatelizuje svoju trestnú činnosť, má k nej len čiastočne kritický postoj. Ani z jeho žiadosti, resp. jeho vyjadrenia na verejnom zasadnutí nevyplývala žiadna jeho snaha napraviť svoj život týmto smerom.

Záruky, že povedie na slobode riadny život sú teda podľa krajského súdu minimálne. Nepostačuje na to, ako to uvádzal prvostupňový súd, že ešte nebol doposiaľ podmienkové prepustený, resp. že vykonával práce mimo ústav. Je potrebné na osobu odsúdeného hľadiť komplexne. Zo správy ústavu vyplynulo aj to, že z prvého pracoviska bol napr. vyradený pre nezvládnutie technologického postupu práce. Ohľadom rodinného zázemia deklarovaného odsúdeným je potrebné skonštatovať, že toto mal odsúdený aj pred svojou poslednou trestnou činnosťou, avšak ani toto ho od jej páchania neodradilo. Hoci si napríklad vyživovaciu povinnosť nahlásil /má s partnerkou 3 deti /, pracuje vo výkone trestu, vyživovaciu povinnosť si neplní s odôvodnením, že jeho partnerka nechce, aby jej bolo zasielané výživné. Je teda zrejmé, že ani z výkonu trestu odňatia slobody svojej rodine nepomáha. Aj tieto okolnosti dokresľujú celkový obraz osoby odsúdeného a vzbudzujú vážne pochybnosti o jeho schopnosti viesť riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.